

Burgos.

Det fyger saa voldsomt derude,
Halv Alen høit ligger der Snee,
Og her er en Træk fra hver Rude,
I Døren er Sprækker at see;
Et Ildfad er sat i min Stue,
Det oser, men varmer kun lidt;
Du Nordens Kakkelovns Lue,
O kunde Du gjøre Visit!
Knap Sengen har Sengevarme,
Det knuger i Been og i Arme,
Jeg troer, at en Feber er nær.
Godt Nat! – Hu! Søvnens har fostret
En Drøm; jeg synes mig bragt
Fra Byen derud til Klostret,
Ved Graven, hvor Cid er henlagt.
Af Sneefoget er jeg omtaaget,
Dødsiisnen gaaer gjennem mit Blod;
Nu lægge de over mig Laaget,
Jeg kæmper og strider imod;
Min yderste Kraft maa jeg øve,
Jeg reiser mig op med al Magt,
Jeg synes, mit Hoved de kløve,
Hvad har sig hen over mig lagt?
Fra Ildfadets dampende Gløder
Steg lydløs til mig inat
Den Qvælerske, Kuldampen føder;
Sin Fod paa mit Bryst har hun sat,
Og slaaet en Ring om min Pande;
Hun lagde sin Haand paa min Mund,
Hun drog mig til Dødens Lande,
Og drager endnu denne Stund;
Men sprungen jeg er af min Kiste,
Og Vinduet aabnet paa Stand.
Mit sidste Vers -, ei paa det sidste
Jeg synger i Spaniens Land.